

Załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1949 r. w sprawie zmian w organizacji Ministerstwa Oświaty.

STATUT ORGANIZACYJNY

Ministerstwa Oświaty w zakresie spraw nauki i szkolnictwa wyższego.

§ 1. Ministerstwo Oświaty obejmuje w zakresie spraw nauki i szkolnictwa wyższego cztery departamenty:

- planowania i administracji,
- nauki,
- studiów humanistycznych i przyrodniczych,
- studiów technicznych i gospodarczych.

§ 2. Departament Planowania i Administracji składa się z 5 wydziałów:

- prawno-ustrojowego,
- planowania i budżetu,
- budownictwa i zaopatrzenia,
- administracji i inspekcji,
- młodzieżowego

i samodzielnego referatu do spraw Rady Głównej.

§ 3. Departament Nauki składa się z 4 wydziałów:

- organizacji nauki,
- popularyzacji nauki,
- kształcenia i doskonalenia kadr naukowych,
- wydawnictw i bibliotek naukowych.

§ 4. Departament Studiów Humanistycznych i Przyrodniczych składa się z 5 wydziałów:

- studiów humanistycznych,
- studiów prawnych i ekonomicznych,
- studiów matematycznych i przyrodniczych,
- studiów medycznych,
- studiów gospodarstwa wiejskiego.

§ 5. Departament Studiów Technicznych i Gospodarczych składa się z 5 wydziałów:

- studiów mechanicznych i elektrotechnicznych,
- studiów budownictwa i architektury,
- studiów chemicznych i metalurgicznych,
- studiów górniczych,
- studiów organizacji pracy i planowania ekonomiczno-technicznego.

§ 6. Wymienione w §§ 2—5 departamenty są podporządkowane jednemu podsekretarzowi stanu.

§ 7. Minister Oświaty ustala szczegółowy zakres czynności jednostek organizacyjnych, wymienionych w §§ 2—5.

§ 8. Sprawy osobowe, wynikające z działalności departamentów wymienionych w §§ 2—5, prowadzi w porozumieniu z jednym z tych departamentów — według właściwości — Departament Ogólny Ministerstwa Oświaty.

§ 9. Sprawy stosunków naukowych z zagranicą w zakresie instytucji naukowych, podległych Ministrowi Oświaty prowadzi Gabinet Ministra Oświaty w porozumieniu z Departamentem Nauki (§ 3).

585.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 czerwca 1949 r.

o dostarczaniu mieszkań zastępczych w przypadkach związanych z realizacją planu inwestycyjnego.

§ 1. Nakłada się na władze planowania gospodarczego, planowania przestrzennego, władze budowlane i inwestorów obowiązek ograniczenia inwestycji na terenach wymagających przekwaterowania mieszkańców, do wypadków niezbędnych, o których decydują władze planowania przestrzennego.

§ 2. W wypadku stwierdzenia konieczności przekwaterowania mieszkańców w związku z realizacją inwestycji, obowiązek dostarczenia mieszkań zastępczych obciąża władze kierownicze zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 3. W razie gdy władze kwatunkowe lokalami zastępczymi nie dysponują, obowiązek dostarczenia tych lokali w rozmiarach ustalonych miejscowymi normami zaludnienia przechodzi na inwestora w stosunku do mieszkańców, którzy należą do kategorii osób wymienionych w art. 3 i art. 4 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259) bez względu na to, czy ma do nich zastosowanie przepis z art. 5 i art. 6 tego dekretu, oraz do innych mieszkańców, jeżeli zamieszkanie ich na terenie danego osiedla pożądane jest ze względu na potrzeby publiczne, stwierdzone przez właściwego ministra. W gminach, w których nie obowiązuje publiczna gospodarka lokalami, obowiązek inwestora dostarczenia lokali zastępczych odnosi się do wszystkich mieszkańców.

§ 4. Koszty przeprowadzki bez względu na to kogo obciąża obowiązek dostarczenia mieszkania oraz koszty dostarczenia mieszkań zastępczych, które ciąży na inwestorze, winny być pokryte z kredytów, przeznaczonych na realizację inwestycji, zgodnie z § 14 ust. 2 lit. f) instrukcji inwestycyjnej na rok 1949 (zarządzenie Prezesa CUP z dnia 15.V. 1948 r.).

§ 5. Wypłacenie odszkodowań w gotówce lub w innej formie, nieprzewidzianej w niniejszej uchwale, bez względu na

to, czy obowiązek dostarczenia mieszkań zastępczych ciąży na władzach kwatunkowych czy inwestorze, jest niedozwolone i będzie traktowane jako odstępnie ze wszystkimi skutkami prawa.

§ 6. Budowa mieszkań zastępczych, których dostarczenie ciąży w myśl § 3 na inwestorze, należy do Zakładu Osiedli Robotniczych, który działa w tym zakresie w porozumieniu z właściwymi władzami miejskimi.

§ 7. Na ce'e budowy mieszkań zastępczych przeniesiona zostanie w zakresie limitowanych środków bezzwrotnych do dyspozycji Zakładu Osiedli Robotniczych odpowiednia część kredytu inwestora w trybie przewidzianym w § 8 uchwały Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1948 r. o planie inwestycyjnym na rok 1949.

Limitowane środki zwrotne, przeznaczone na budowę mieszkań zastępczych, pozostają w planie inwestycyjnym inwestora, na którym ciąży obowiązek dostarczenia mieszkań zastępczych, wyjątkiem jednak dysponentem tych środków jest Zakład Osiedli Robotniczych. Limitowane środki zwrotne stawiane są do dyspozycji Zakładu Osiedli Robotniczych przy zastosowaniu trybu przewidzianego w § 8 uchwały Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1948 r. o planie inwestycyjnym na rok 1949.

W zakresie nielimitowanych środków własnych właściwy bank finansujący inwestycje zarezerwuje do dyspozycji Zakładu Osiedli Robotniczych odpowiednie kwoty na budowę mieszkań zastępczych w ramach wpłat, dokonanych przez inwestora w myśl p. 5 uchwały Rady Ministrów z dn. 11 grudnia 1948 r. w sprawie trybu finansowania inwestycji objętych Planem Inwestycyjnym na rok 1949.

§ 8. W przypadku gdy jest konieczne prowadzenie inwestycji, wymagających dostarczenia mieszkań zastępczych, inwestor zgłasza odpowiedni wniosek do właściwych organów terenowych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Na wniosek tych organów właściwe władze miejskie ustala ilość zamieszkałych na terenie osób, ich prawa do zamieszkania na terenie danego osiedla oraz uprawnienia do mieszkań zastępczych przewidziane w § 3.

§ 9. Na podstawie ustaleń z § 8 właściwe władze miejskie w porozumieniu z Dyrekcją Osiedli Robotniczych ustala plan przekwaterowania, dostarczenia względnie wybudowania mieszkań zastępczych oraz związane z tym koszty.

§ 10. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrowi Budownictwa.

§ 11. Uchwała niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

586.

DECYZJA MINISTRA SKARBU

z dnia 30 czerwca 1949 r.

w sprawie uznania niektórych przedsiębiorstw bankowych w likwidacji za zlikwidowane.

Na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 410) uznaje za zlikwidowane następujące przedsiębiorstwa bankowe w likwidacji:

- Dom Bankowy i Kantor Wymiany H. Miereszewski i Ska Sp. z o. o. w Krakowie w likwidacji,
- Kantor Wymiany I. Tomaszewski w Krakowie, w likwidacji,
- Kantor Wymiany I. & M. Grajower w Krakowie, w likwidacji,
- Kantor Wymiany Henryk Szperling w Krakowie, w likwidacji,
- Kantor Wymiany E. Blitz w Krakowie, w likwidacji.

MINISTER SKARBU

Konstanty Dąbrowski

587.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 4 lipca 1949 r.

o upoważnieniu podległych organów do udzielania zamówień osobom, niewymienionym w § 8 rozporządzenia z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 63 poz. 494) oraz § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 12 poz. 73) zarządzam co następuje:

§ 1. Upoważniam do udzielania zamówień osobom, niewymienionym w § 8 ust. 1 cytowanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. bez potrzeby uzyskiwania stwierdzenia odmowy przyjęcia zamówienia przez osoby wymienione w § 8 tegoż rozporządzenia w okresie do dnia 31 grudnia 1949 r. w zakresie robót budowlanych:

Urzędy Wojewódzkie (Wydziały Budown.), Starostwa Powiatowe i Grodzkie (Referaty Budown.) i Dyrekcje Odbudowy do wysokości 2.000.000 zł.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER BUDOWNICTWA

w/z S. Pietrusiewicz
Podsekretarz Stanu

588.

OBWIESZCZENIE

Przewodniczącego Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy z dn. 2 lipca 1949 r. o uchwaleniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów przy ul. Potockiej.

Na podstawie § 16 rozporządzenia Ministra Odbudowy z dn. 11 grudnia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 479) podaje się do wiadomości, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru ograniczonego osią ul. Marii Kazimierzy, południową granicą nieruchomości p. n. „Willa Apolinek” i jej przedłużeniem, osiami ulic: Grudziądzkiej, Tucańskiej, Horyńskiej, Potockiej — ustalający 1) przeznaczenie terenów, 2) linie rozgraniczające tereny zależnie od ich przeznaczenia, 3) okresy i sposoby realizacji planu, został uchwalony przez Naczelną Radę Odbudowy m. st. Warszawy.

PRZEWODNICZĄCY NACZELNEJ RADY ODBUDOWY
M. ST. WARSZAWY w/z Min. Marian Spychalski, inż. arch.

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

589.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO z dnia 20 maja 1949 r.

w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 listopada 1947 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Powszechne Domy Towarowe”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3.I.1947 r. o utworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8 poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 listopada 1947 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Powszechne Domy Towarowe” (Monitor Polski z 1948 r. Nr 7 poz. 35) § 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 3. Przedmiotem działalności Powszechnych Domów Towarowych jest planowy handel detaliczny wszelkiego rodzaju towarami w domach towarowych i w ich filiach oraz organizowanie i prowadzenie placówek przemysłu gastronomicznego w planowej akcji żywienia zbiorowego”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

590.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO z dnia 1 czerwca 1949 r.

w sprawie objęcia w zarząd państwowy przedsiębiorstwa firmy „Poznańsko-Rudnicki Ekspert Wikliniarsko-Koszykarski” — Strzyżewo—Zbąszyń—„Powil”.

Na podstawie § 59a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 16 poz. 62), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 maja 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 212) oraz postanowienia Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw z dnia 11 maja 1949 r. Nr. sprawy I.A-53/49 zarządzam objęcie z dniem 1 czerwca 1949 r. w zarząd państwowy przedsiębiorstwa firmy „Poznańsko-Rudnicki Ekspert Wikliniarsko-Koszykarski” — Strzyżewo — Zbąszyń — „Powil”.

Sprawowanie zarządu państwowego powierzam „Polskiej Wiklinie”, Przedsiębiorstwu Państwowemu Wyodrębnionemu z siedzibą w Poznaniu.

Zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21 poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński

591.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO z dnia 15 czerwca 1949 r.

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Druków i Przyborów Księgowych — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zarządza się co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasa- rozrachunku gospodarczego pod nazwą: „Przedsiębiorstwo Druków i Przyborów Księgowych — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione”, zwane dalej „przedsiębiorstwo”.

§ 2. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Warszawie.

§ 3. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest projektowanie, wytwarzanie i rozprowadzanie druków i przyborów księgowych.

§ 4. Przedsiębiorstwo podlega nadzorowi Centralnego Zarządu Przemysłu Graficznego, którego wytyczne są dla przedsiębiorstwa wiążące.

§ 5. Zwierzchni nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Przemysłu Lekkiego.

§ 6. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 7. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja powoływana i zwalniana przez Ministra Przemysłu Lekkiego, składająca się z Dyrektora reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych Dyrektorowi dwóch Wicedyrektorów.

§ 8. Do ważności zobowiązań zaciąganych przez przedsiębiorstwo wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami przewidzianymi w statucie:

- a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
- b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- c) dwóch pełnomocników handlowych w granicach ich pełnomocnictw.

§ 9. Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Przemysłu Lekkiego.

Minister Przemysłu Lekkiego zarządzi protokółarne przekazanie przedsiębiorstwu majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 10. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstwa ustali statut nadany przez Ministra Przemysłu Lekkiego, w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 11. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO

w/z Henryk Golański

Podsekretarz Stanu

K. Dąbrowski

MINISTER SKARBU

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z Eugeniusz Szyr

OD ADMINISTRACJI

Administracja „Monitora Polskiego” przypomina P. T. Abonentom o konieczności dokonania przedpłat za prenumeratę w II półroczu 1949 r.

Celem uproszczenia rozrachunku uprasza się O JEDNORAZOWE wpłacenie całkowitej należności za prenumeratę półroczną.

Konto P.K.O. Warszawa Nr. I. 4797.

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Młodzieży Jugosłowiańskiej 11. Telefony: Redakcja 894-75. Administracja 894-74. PRENUMERATA Monitora Polskiego wynosi kwartalnie: za część A — zł 450.—, za część B — zł 750.—, za obie części A i B razem zł 1150.—. Prenumerate „Monitora Polskiego” oraz ogłoszenia przyjmują Oddziały PAP. Łódź, Piotrkowska 133. Kraków, Rynek Kieoarski 4. Katowice, Jana 11. Poznań, Mielżyńskiego 8. Bydgoszcz, Libelta 4. Lublin, Krakowskie Przedmieście 41. Sopot, ul. Grunwaldzka 4/6. Wrocław, Traugutta 35. Białystok, Grotgęsa. Konto czekowe P. K. O. Warszawa Nr I-4797.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji „Monitora Polskiego” niezwłocznie po otrzymaniu następnego numeru.